

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2002-2003

---

19 MAART 2003

Wetsontwerp tot wijziging van de wetgeving betreffende de bescherming van de goederen van personen die wegens hun lichaams- of geestestoestand geheel of gedeeltelijk onbekwaam zijn die te beheren

---

Evocatieprocedure

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER MAHOUX**

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden: de heer Dubié, voorzitter; de dames De Schamphelaere, de T' Serclaes, de heer Istasse, de dames Kaçar, Leduc, de heren Mahoux, mevrouw Nyssens, de heren Ramoudt, Steverlynck, mevrouw Taelman, de heer Vandenberghe, mevrouw Vanlerberghe en de heer Mahoux, rapporteur.
2. Plaatsvervangers: de heren Galand, Lozie en Roelants du Vivier.

Zie:

Stukken van de Senaat:

- Nr. 11: Ontwerp opnieuw geamendeerd door de Kamer van volksvertegenwoordigers.
Nr. 12: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2002-2003

---

19 MARS 2003

Projet de loi modifiant la législation relative à la protection des biens des personnes totalement ou partiellement incapables d'en assumer la gestion en raison de leur état physique ou mental

---

Procédure d'évocation

RAPPORT

**FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR M. MAHOUX**

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs: M. Dubié, président; Mmes De Schamphelaere, de T' Serclaes, M. Istasse, Mmes Kaçar, Leduc, M. Mahoux, Mme Nyssens, MM. Ramoudt, Steverlynck, Mme Taelman, M. Vandenberghe, Mme Vanlerberghe et M. Mahoux, rapporteur.
2. Membres suppléants: MM. Galand, Lozie et Roelants du Vivier.

Voir:

Documents du Sénat:

- N° 11: Projet réamendé par la Chambre des représentants.
N° 12: Amendements.

I. PROCEDURE

Dit optioneel bicamerale wetsontwerp is op 21 maart 2002 door de Kamer van volksvertegenwoordigers aangenomen met 131 stemmen bij 1 onthouding.

Het is op 22 maart 2002 overgezonden naar de Senaat, die het heeft geëvoceerd op 22 april 2002. Op 12 december 2002 is het na amendering eenparig aangenomen door de 60 aanwezige leden en dezelfde dag is het overgezonden naar de Kamer.

De Kamer heeft de tekst opnieuw geamendeerd en aangenomen op 13 maart 2002 met 113 stemmen bij 1 onthouding.

De opnieuw geamendeerde tekst is op 14 maart 2003 bij de Senaat aanhangig gemaakt.

II. BESPREKING

De minister wijst erop dat de heer Goutry in de Kamer een reeks amendementen heeft ingediend, waarvan een aantal zijn ingetrokken en andere aangenomen.

De meeste aangenomen amendementen zijn van zuiver technische aard.

De amendementen nr. 81 en 82 van de heren Goutry en Verherstraeten daarentegen wijzigen de tekst fundamenteel met betrekking tot het sluiten van een huwelijksovereenkomst door de beschermde persoon en de mogelijkheid voor de voorlopig bewindvoerder om van de te beschermen persoon te erven of schenkingen te ontvangen.

Professor Swennen heeft over die onderwerpen een advies uitgebracht dat als basis heeft gediend voor de verantwoording bij die twee amendementen.

De huwelijksovereenkomst

De heer Mahoux herinnert eraan dat de kwestie van het sluiten van een huwelijksovereenkomst door de beschermde persoon langdurig is besproken in deze commissie. De commissie ging ervan uit dat een verplichte huwelijksovereenkomst een bijkomende waarborg vormde voor de beschermde persoon.

Sommigen vonden dit een inmenging in de persoonlijke levenssfeer.

Mevrouw Nyssens verwijst naar de opmerkingen die zij heeft gemaakt over het verband tussen de vrijheid om te huwen en het sluiten van een huwelijksovereenkomst. Zij heeft bezwaren tegen de door de Kamer aangenomen tekst.

I. PROCÉDURE

Le présent projet de loi, qui est de nature facultativement bicamérale, a été adopté par la Chambre des représentants le 21 mars 2002 par 131 voix et 1 abstention.

Il a été transmis le 22 mars 2002 au Sénat, qui l'a évoqué le 22 avril 2002, et l'a adopté après l'avoir amendé, le 12 décembre 2002, à l'unanimité des 60 membres présents, puis l'a renvoyé le même jour à la Chambre.

Celle-ci a une nouvelle fois amendé le texte, et l'a adopté le 13 mars 2002, par 113 voix et 1 abstention.

Le Sénat a été saisi du texte ainsi réamendé le 14 mars 2003.

II. DISCUSSION

Le ministre indique qu'à la Chambre, M. Goutry a déposé une série d'amendements, dont certains ont été retirés, et d'autres adoptés.

La majorité de ces derniers est d'ordre purement technique.

Par contre, les amendements n°s 81 et 82 de MM. Goutry et Verherstraeten apportent au texte des modifications plus fondamentales, en ce qui concerne la conclusion d'un contrat de mariage par la personne protégée et la possibilité pour l'administrateur provisoire d'hériter ou de recevoir des donations de la personne protégée.

Le professeur Swennen a émis sur ces sujets un avis, sur lequel se fonde la justification de ces deux amendements.

Le contrat de mariage

À propos de la conclusion d'un contrat de mariage par la personne protégée, M. Mahoux rappelle que la question avait été longuement discutée au sein de la présente commission. Celle-ci avait estimé que l'obligation du contrat de mariage constituait une garantie supplémentaire pour la personne protégée.

Certains avaient cependant relevé qu'il s'agissait d'une intrusion dans un élément relevant de la vie privée.

Mme Nyssens se réfère aux observations qu'elle avait formulées sur le lien entre la liberté de contracter mariage et le fait de conclure un contrat de mariage. À cet égard, l'intervenante formule des réserves par rapport au texte adopté par la Chambre.

Zij verwijst ook naar de bezwaren die een aantal advocaten tegen deze tekst hebben geuit in een brief aan de commissieleden:

«De beschermde persoon kan enkel huwen als hij een door de vrederechter goedgekeurde huwelijksvereenkomst sluit.

Volstaat het dan voor de beschermde persoon om een huwelijksvereenkomst te sluiten?

Moet de magistraat de inhoud van de overeenkomst controleren?

Als dat zo is, is het in feite de vrederechter die de persoon machtigt om te trouwen.

Onrechtstreeks beschikt de magistraat zo over een recht ten opzichte van de beschermde persoon: als hij de huwelijksvereenkomst niet goedkeurt, kan de persoon niet trouwen.

Het recht om te huwen is een fundamenteel individueel recht.

In 1976 heeft de wetgever besloten dat het stelsel van gemeenschap van goederen de echtgenoten een volmaakte bescherming bood als zij niet zelf de vermogensrechtelijke gevolgen van hun huwelijk wilden regelen.

Waarom zou dit stelsel niet evengoed bescherming bieden aan de persoon die onbekwaam is om zijn goederen te beheren?

Ons inziens zorgt dit stelsel voor een volstrekt vermogensevenwicht tussen de echtgenoten.

Het stelsel van het voorlopig bewind staat borg voor het dagelijks beheer van de goederen en moet alle handelingen voorkomen die het vermogen van de beschermde persoon in gevaar brengen.

Dat geldt niet voor het stelsel van de scheiding van goederen die de echtgenoten weliswaar beschermt tegen elkaars schuldeisers, maar niet zorgt voor een vermogensevenwicht tussen de echtgenoten met betrekking tot de levenskeuzen tijdens de levensgemeenschap.»

Anderzijds vestigt spreekster de aandacht op een technisch probleem in de redactie van § 3 van artikel 488bis, h), in artikel 8 van het ontwerp: de verwijzing naar artikel 488bis, h), § 3, is duidelijk fout.

Samen met andere leden dient zij daarom een amendement in (stuk Senaat, nr. 1087/12, amendement nr. 121), dat ertoe strekt deze verwijzing te schrappen.

De geneeskundige verklaring

De minister wijst erop dat de Kamer ook § 3, *in fine*, van artikel 488bis, b), uit artikel 2 van het ontwerp heeft gewijzigd.

Elle se réfère également aux objections formulées par plusieurs avocats à propos de ce texte, dans un courrier adressé aux membres de la commission, où l'on peut lire:

«La personne protégée ne peut contracter mariage que moyennant la conclusion d'un contrat de mariage approuvé par le juge de paix.

Cela signifie-t-il qu'il suffit à la personne protégée de contracter un contrat de mariage?

Cela signifie-t-il que le magistrat doit vérifier le contenu dudit contrat?

Si tel est le cas, le juge de paix devient alors celui qui autorise la personne à se marier.

Indirectement, le magistrat dispose d'un droit sur la personne protégée puisque s'il refuse le contrat de mariage, il empêche la personne de se marier.

Le droit au mariage est un droit individuel fondamental.

En 1976, le législateur a décidé que le régime de communauté de biens protégeait parfaitement les époux dans l'hypothèse où ceux-ci ne souhaitaient pas régler les effets patrimoniaux de leur mariage.

En quoi ce régime ne protégerait-il pas, tout autant, une personne incapable de gérer ses biens?

Ce régime veille à notre avis à un véritable équilibre patrimonial entre les époux.

De plus, le régime de l'administration provisoire est le garant de la gestion quotidienne des biens et préviendrait des actes qui mettraient en péril le patrimoine de l'administré.

Tel n'est ainsi pas le cas du régime de séparation des biens qui, s'il est vrai qu'il protège les époux des créanciers de l'un et de l'autre, ne veille néanmoins pas à un équilibre patrimonial entre les époux par rapport aux choix de vie durant la vie commune.»

D'autre part, l'intervenante signale un problème technique dans la rédaction du § 3 de l'article 488bis, h), contenu à l'article 8 du projet: la référence à l'article 488bis, h), § 3, est manifestement inexacte.

Elle dépose dès lors avec plusieurs autres membres un amendement (doc. Sénat, n° 1087/12, amendement n° 121), tendant à supprimer cette référence.

Le certificat médical

Le ministre signale que la Chambre a également modifié le § 6, *in fine*, de l'article 488bis, b), contenu à l'article 2.

Deze wijziging is het gevolg van amendement nr. 76 van de heren Goutry en Verherstraeten dat als volgt wordt verantwoord: «De aanstelling van het onderzoek door de geneesheer-deskundige zal de procedure vertragen. Het komt meer gepast voor de gewone procedure toe te passen van artikel 488*bis*, b), § 6, eerste, tweede en derde lid.» (stuk Kamer, nr. 50-107/17, blz. 4).

De heer Vandenberghe meent dat de procedure uit de laatste twee leden van § 6 een probleem doet rijzen in verband met artikel 5 EVRM. Het gaat immers om een vrijheidsberoving die pas acht dagen later door de verzoeker moet worden verantwoord.

Mevrouw Nyssens verwijst naar de reeds aangehaalde brief van verschillende advocaten, die hierover schrijven: «De redactie van het tweede en het vierde lid van artikel 488*bis*, b), § 6, lijkt ons ongelukkig en kan tot reële interpretatieproblemen leiden.

Wij menen ten eerste dat het niet aan de artsen is om te bepalen of het, gezien zijn gezondheidstoestand, aangewezen is dat de betrokken persoon zich naar de rechtbank begeeft.

De arts moet gewoon zeggen of de persoon al dan niet in staat is om zich te verplaatsen.

De vraag of het aangewezen is dat hij zich verplaatst is een subjectieve kwestie, waarover de arts zich niet dient uit te spreken.

De problemen die rijzen als er geen geneeskundige verklaring kan worden verkregen, heeft de wetgever trachten te regelen door de kantonmagistraat in het kader van deze wet de bevoegdheid te geven om ambtshalve een geneesheer-deskundige aan te wijzen als blijkt dat het aangevoerde motief van dringendheid gerechtvaardigd is.

Dat gebeurt nu al via artikel 594 van het Gerechtelijk Wetboek. Het kan nuttig zijn dat die praktijk wordt «gelegaliseerd».

De kwestie van de dringendheid lijkt ons nogal delicaat. Hoe kan de magistraat daarover oordelen?

Hoe kan de verzoeker bewijzen dat de zaak dringend is, als hij zelfs de gezondheidstoestand van de te beschermen persoon niet kan bewijzen, noch dat deze zijn vermogen verkwist of moeilijkheden ondervindt om het te beheren?

Wij vinden de kwestie van de dringendheid dus niet relevant.

Hoe kan men van mening zijn dat het dringend is iemand te laten begeleiden door een voorlopige bewindvoerder? Als zoiets dringend is, betekent dit dat er gevaar dreigt. Ook als er geen gevaar dreigt is

Cette modification résulte de l'amendement n° 76 de MM. Goutry et Verherstraeten, dont la justification est la suivante: «La désignation d'un médecin-expert chargé d'examiner l'intéressé ne fera que ralentir la procédure. Il paraît plus opportun d'appliquer la procédure prévue à l'article 488*bis*, b), § 6, alinéas 1er, 2 et 3» (doc. Chambre, n° 50-107/17, p. 4).

M. Vandenberghe estime que la procédure décrite aux deux derniers alinéas du § 6 en question pose problème au regard de l'article 5 CEDH. Il s'agit en effet d'une privation de liberté, dont la justification ne sera fournie que huit jours plus tard par le requérant.

Mme Nyssens renvoie au courrier déjà cité de plusieurs avocats, qui écrivent à ce sujet: «La rédaction des alinéas 2 et 4 de l'article 488*bis*, b), § 6, nous paraît malheureuse et risque de poser de réels problèmes d'interprétation.

Tout d'abord, il nous apparaît qu'il n'appartient pas aux médecins de préciser s'il est indiqué ou non que la personne se déplace au prétoire, compte tenu de son état de santé.

Le médecin doit se contenter d'indiquer si la personne est ou non en état de se déplacer.

La question de savoir s'il est indiqué qu'elle se déplace est une question subjective sur laquelle il n'appartient pas au médecin de se prononcer.

Quant aux difficultés liées à l'impossibilité d'obtenir un certificat médical, le législateur a souhaité régler cette question et conférer au magistrat cantonal, dans la cadre de la loi, le pouvoir de désigner d'office un médecin-expert mais en cas d'urgence avérée.

Cela se faisait déjà aujourd'hui par le biais de l'article 594 du Code judiciaire. Il n'est pas inutile que cette pratique soit «légalisée».

Toutefois, la question de l'urgence nous paraît délicate. En effet, comment un magistrat pourra-t-il estimer cette urgence?

Comment le requérant pourra-t-il prouver l'urgence alors même qu'il est dans l'impossibilité de prouver l'état de santé de la personne à protéger ou même de prouver que cette personne dilapide son patrimoine ou présente des difficultés de gérer celui-ci?

Dès lors, pour nous la question de l'urgence est hors de propos.

Comment estimer qu'il est urgent de flanquer quelqu'un d'un administrateur provisoire? L'urgence suppose qu'il y ait péril. Or, en cette matière, même s'il n'y a pas péril, il est parfois temps d'intervenir

het in deze aangelegenheid evenwel soms tijd dat wordt opgetreden om aan de betrokkene zijn waardigheid terug te geven. Soms moet zelfs op preventieve wijze worden ingegrepen.

In plaats van de urgentie te beoordelen, zou de magistraat van het kanton beter inschatten of het voor de verzoeker onmogelijk is een geneeskundige verklaring te verkrijgen.

In dat geval zal de verzoeker die onmogelijkheid moeten bewijzen, gewoonlijk door middel van attesten en getuigenissen met het oog op het aanstellen van een geneesheer-deskundige.»

De heer Mahoux meent dat het begrip «zich kunnen verplaatsen» zeer ruim geïnterpreteerd kan worden. De arts stelt een omstandige verklaring op. Hij vermeldt of het aangewezen lijkt dat de persoon zich verplaatst, gelet op zijn gezondheidstoestand. De rechter beoordeelt van zijn kant of hij de zieke al dan niet verplicht zich te verplaatsen. Die procedure lijkt normaal.

De minister voert ter ondersteuning van de tekst die in de Kamer is goedgekeurd, de argumenten aan van de heren Goutry en Giet (stuk Kamer, nr. 50-107/18, blz. 5 en 6):

«De heer Luc Goutry (CD&V) is van oordeel dat deze aanvulling de procedure onnodig verzwaart. Indien de betrokkenen om dringende redenen geen getuigschrift kunnen voorleggen, moeten zij de kans krijgen om spoedig aan die voorwaarde te voldoen. De aanstelling van een geneesheer-deskundige leidt tot tijdverlies en overbodige kosten. Bovendien kan de vrederechter steeds een deskundige aanstellen, indien hij dat nuttig acht.

De heer Thierry Giet (PS) treedt dit standpunt bij. De vrederechter moet wel nagaan of er dringendheid is. Zoniet wordt het verzoekschrift, dat zonder geneeskundig getuigschrift werd ingediend, onontvankelijk. Wordt het verzoekschrift aanvaard, dan moet het getuigschrift binnen acht dagen toegevoegd worden.»

De heer Vandenberghe is van mening dat die argumenten geen hout snijden.

Het is bijvoorbeeld niet juist om in deze aangelegenheid te beweren dat de aanwijzing van een deskundige tijdverlies is.

De vrederechters werken met de gespecialiseerde ziekenhuizen en hun psychiaters. Indien er een deskundige wordt gevraagd, dan kan daar zeer snel gevolg worden aan gegeven.

Wat gebeurt er daarenboven wanneer de betrokkene weigert zich te laten onderzoeken?

De verzoeker die de geneeskundige verklaring moet voorleggen, kan hem daartoe niet dwingen.

pour rendre à la personne sa dignité et même d'intervenir de manière préventive.

Il nous apparaît que, plutôt que d'évaluer l'urgence, il devrait appartenir au magistrat cantonal d'apprécier l'impossibilité pour le requérant d'obtenir un certificat médical.

Dans cette hypothèse, le requérant devra établir cette impossibilité, généralement par la voie d'attestations et de témoignages pour qu'un médecin-expert soit désigné.»

M. Mahoux estime pour sa part que la notion «être en état de se déplacer» peut être interprétée de façon très large. Le médecin établit un certificat circonstancié. Il indique s'il lui paraît indiqué que la personne se déplace, en fonction de son état de santé. Le juge, quant à lui, apprécie s'il oblige ou non le malade à se déplacer. Cette procédure paraît normale.

Le ministre invoque, à l'appui du texte retenu à la Chambre, les arguments développés par MM. Goutry et Giet (doc. Ch., n° 50-107/18, pp. 5 et 6):

«M. Luc Goutry (CD&V) estime que cet ajout alourdit inutilement la procédure. Même si, pour des raisons d'urgence, les intéressés n'ont pas pu présenter de certificat médical, ils doivent avoir la possibilité de satisfaire rapidement à cette condition. La désignation d'un médecin-expert occasionne une perte de temps et des frais inutiles. Par ailleurs, le juge de paix a toujours la possibilité de désigner un expert, s'il le juge utile.

M. Thierry Giet (PS) souscrit à ce point de vue. Le juge de paix devra cependant vérifier s'il y a urgence, sans quoi la requête, qui a été introduite sans certificat médical, sera irrecevable. Si la requête est acceptée, le certificat devra y être joint dans les huit jours.»

M. Vandenberghe estime que ces arguments ne sont pas pertinents.

Il n'est par exemple pas exact de prétendre que, dans la matière considérée, la désignation d'un expert occasionne une perte de temps.

Les juges de paix travaillent avec les hôpitaux spécialisés et leurs psychiatres. Si un expert est demandé, il peut être obtenu très rapidement.

De plus, que se passe-t-il lorsque l'intéressé refuse de se laisser examiner?

Le requérant, qui doit fournir le certificat médical, ne peut l'y contraindre.

Een deskundige die door de rechter is aangesteld, kan dat daarentegen wel.

Het gaat om zeer delicate aangelegenheden waarin er heel wat gemaneuvreerd wordt met het oog op de nalatenschap. De verzoeker is steeds belanghebbende partij. Hij is te goeder of te kwader trouw.

Spreker vindt het derhalve veel wenselijker een deskundige aan te stellen.

Daarom dient hij een amendement in (stuk Senaat, nr. 2-1087/12, amendement nr. 122) om voor artikel 488bis, b), § 6, laatste lid, terug te keren naar de tekst zoals hij door de Senaat is goedgekeurd.

De heer Mahoux onderstreept dat dit amendement in overeenstemming is met de filosofie die geldt voor het ontwerp in zijn geheel, namelijk de bescherming van de onbekwame.

Vanuit dit oogpunt is de aanstelling van een deskundige een bijkomende waarborg.

De mogelijkheid voor de bewindvoerder om schenkingen te ontvangen of te erven van de beschermde persoon

Vorige spreker verklaart het niet eens te kunnen zijn met de wijziging die door de Kamer werd aangebracht in artikel 8 van het ontwerp met betrekking tot de mogelijkheid voor de bewindvoerder om van de beschermde persoon te erven en er schenkingen van te krijgen.

In de tekst zoals hij door de Senaat werd goedgekeurd, bestond deze mogelijkheid niet, behalve wanneer de voorlopige bewindvoerder een familielid was.

Het doel van deze formule was de familieleden aan te moedigen die rol te spelen en te voorkomen dat zij daarvoor zouden worden gestraft.

Ook hier is het zaak elke vorm van misbruik met betrekking tot het zwakste element in het wetsontwerp, namelijk de beschermde persoon, uit te sluiten.

De heer Vandenberghe verwijst naar het wetsontwerp dat recent door de Kamer is goedgekeurd en artikel 909 van het Burgerlijk Wetboek wijzigt (stuk Kamer, nr. 50-150/6) met het oog op het uitbreiden naar andere categorieën van personen van het verbod op het maken van beschikkingen onder levenden of bij testament ten voordele van artsen, officieren van gezondheid en apothekers, die een persoon hebben behandeld gedurende de ziekte waaraan hij overleden is.

Men moet een onderscheid maken tussen het verbod op schenkingen en de toepassing van het wettelijk erfrecht.

Artikel 909 gaat immers uit van het principe dat degene die een schenking zou kunnen krijgen geen erfgenaam is.

Au contraire, un expert désigné par le juge le peut.

Il s'agit d'affaires très délicates, où beaucoup de manipulations ont lieu à des fins successorales. Le requérant est toujours partie intéressée, de bonne ou de mauvaise foi.

L'intervenant trouve dès lors beaucoup plus indiqué de désigner un expert.

C'est pourquoi il dépose un amendement (doc. Sénat, n° 2-1087/12, amendement n° 122), en vue d'en revenir, à l'article 488bis, b), § 6, dernier alinéa, au texte adopté par le Sénat.

M. Mahoux souligne que cet amendement est conforme à la philosophie suivie pour l'ensemble du projet, à savoir la protection de la personne incapable.

De ce point de vue, la désignation d'un expert constitue une garantie supplémentaire.

La possibilité, pour l'administrateur, de recevoir des donations ou d'hériter de la personne protégée

Le précédent intervenant déclare ne pas pouvoir marquer son accord sur la modification apportée par la Chambre à l'article 8 du projet, en ce qui concerne la possibilité pour l'administrateur d'hériter de la personne protégée ou d'en recevoir des donations.

Dans la version du texte adoptée par le Sénat, cette possibilité était exclue, sauf lorsque l'administrateur provisoire est un membre de la famille.

Le but de cette formule était d'encourager les membres de la famille à assurer cette fonction, et d'éviter qu'ils en soient pénalisés.

Ici encore, il s'agit d'exclure toute forme d'abus par rapport à l'élément le plus faible du projet de loi, à savoir la personne protégée.

M. Vandenberghe renvoie au projet de loi récemment voté par la Chambre, et modifiant l'article 909 du Code civil (doc. Chambre, n° 50-150/6), en vue d'élargir à d'autres catégories de personnes l'interdiction de dispositions testamentaires ou entre vifs en faveur des médecins, officiers de santé et pharmaciens, lorsque ceux-ci ont traité une personne durant la maladie dont elle meurt.

Il faut distinguer l'interdiction des donations de l'application du droit légal de succession.

L'article 909 part évidemment du principe que celui qui pourrait bénéficier d'une donation n'est pas un héritier.

Het voorliggend ontwerp moet in ieder geval samen gelezen worden met het ontwerp tot wijziging van artikel 909.

Mevrouw de T' Serclaes merkt op dat de door de Senaat goedgekeurde tekst volgens het verslag van de Kamercommissie voor de Justitie blijkbaar gewijzigd werd wegens een gebrek aan logica waarop door professor Swennen gewezen werd (stuk Kamer, nr. 50-107/18, blz. 13 en 14).

De minister herinnert eraan dat in de tekst die door de Kamer is goedgekeurd in ieder geval de voorafgaande en verplichte controle van de vrederechter waarin § 2 van hetzelfde artikel voorziet, gewaarborgd blijft.

Mevrouw Nyssens wijst erop dat tal van mensen aan wie een voorlopig bewindvoerder werd toegevoegd en die een bepaalde leeftijd bereiken en geen familie meer hebben, hun goederen willen nalaten aan hun voorlopig bewindvoerder.

Hoe kan aan deze wens in alle doorzichtigheid en met de nodige waarborgen tegemoet gekomen worden?

De heer Mahoux antwoordt dat, het geval waarin de voorlopig bewindvoerder een familielid is buiten beschouwing gelaten, het verkieslijk is hierop niet in te gaan. Iemand die aanvaardt voorlopig bewindvoerder te worden weet van meet af aan dat hij niet zal kunnen erven van de te beschermen persoon.

Spreeker dient derhalve een amendement in (stuk Senaat, nr. 2-1087/12, amendement nr. 123) dat ertoe strekt de oplossing die door de Senaat was goedgekeurd opnieuw in te voeren maar dan zonder de incoherentie waarop de Kamer had gewezen.

III. STEMMINGEN

De amendementen nrs. 121 tot 123 alsmede het geamendeerde wetsontwerp in zijn geheel worden door de 10 aanwezige leden eenparig goedgekeurd.

Met dezelfde eenparigheid wordt vertrouwen geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van dit verslag.

De rapporteur,
Philippe MAHOUX.

De voorzitter,
Josy DUBIÉ.

Le projet à l'examen doit en tout cas être lu en parallèle avec le projet modifiant l'article 909.

Mme de T' Serclaes fait observer que, selon le rapport de la commission de la Justice de la Chambre, le texte adopté par le Sénat semble avoir été modifié en raison d'un illogisme mis en évidence par le professeur Swennen (doc. Chambre, n° 50-107/18, pp. 13 et 14).

Le ministre rappelle que, dans le texte adopté par la Chambre, il subsiste en tout cas la garantie du contrôle préalable et obligatoire du juge de paix prévue au § 2 du même article.

Mme Nyssens souligne que bon nombre de personnes sous administration, qui atteignent un certain âge et n'ont plus de famille, souhaitent pouvoir léguer leurs biens à leur administrateur provisoire.

Comment rencontrer ce souhait en toute transparence, et moyennant les garanties nécessaires?

M. Mahoux répond qu'hormis le cas où l'administrateur est membre de la famille, il est préférable d'éviter toute forme de tentation. Celui qui accepte le mandat d'administrateur saura dès l'origine qu'il ne pourra pas hériter de la personne à protéger.

L'intervenant dépose dès lors un amendement (doc. Sénat, n° 2-1087/12, amendement n° 123), tendant à rétablir, sur le fond, la solution adoptée par le Sénat, mais en éliminant du texte l'incohérence soulignée à la Chambre.

III. VOTES

Les amendements n°s 121 à 123, ainsi que l'ensemble du projet de loi amendé sont adoptés à l'unanimité des 10 membres présents.

À la même unanimité, confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

Le rapporteur,
Philippe MAHOUX.

Le président,
Josy DUBIÉ.